

XVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. m.

(Afgivnen af Folkethingets Udvalg den 8de Februar 1883.)

Det foreliggende Lovforslag tilfigter i første Række at løse et Spørgsmaal, der mere og mere har faaet en brændende Karakter i de fleste af Landets Kommuner. Det er væsentligst Mangelen af Lovhjemmel og Regler for mellemkommunal Bescatning, der medfører en saa ivinefaldende Uretfærdighed, at der i en Kommune kan drives omfattende Næringsbrug, der paafører Kommunen overordentlig store Byrder og foranlediger Konkurrence med andre Næringsdrivende, medens den slet ikke eller saa godt som ikke kan bescattes til Kommunen. Saa længe Næringskatten endnu anvendtes, følte dette Forhold ikke saa stærkt i Njøbstæderne, der kunde bescatte Næringsen efter dens Omfang. At denne Skat imidlertid var ubillig, betvivles ligesaa lidt nu, som dengang den blev affattet; det var nemlig en Ekstraat paa Næring som saadan, der mere hvilede paa Virksomheden end paa Udbyttet og Skatteevnen. Nærværende Udvalgs Flertal er saa lidet tilbøieligt til at vende tilbage til Næringskatten

under nogen Form, at man meget mere er enig med Lovforslaget i udtrykkelig og strax at ophæve den Rest af Næringskat, der endnu maatte bestaa i enkelte Njøbstæder, hvor man endnu ikke har faaet sine Skattevedtægter ordnede efter Loven af 11te Februar 1863.

Det er nu, som det synes, fra næsten alle Sider erkjendt, at den eneste mulige og rigtige Vei til at raade Bod paa de store Ulemper ved den nugældende kommunale Bescatning er at aabne Udgang til at bescatte efter Formue og Veilighed eller Indtægt ogsaa udenbys Boende saavel som de hidtil skattefrie Selskaber og juridiske Personer m. m. Nærværende Udvalgs Flertal kan i denne Henseende fuldt ud slutte sig til Hovedindholdet af den Adresse, der i indværende Samling desangaaende er indkommen fra 71 Njøbstæders Byraad.

Men ogsaa paa Landet have de hidtil gjældende Skatteregler virket høist uheldigt, ikke alene overfor den Næringsdrift, der ikke kan bescattes, men ogsaa og navnlig overfor Grundeierne. Det er paa Landet et meget